

روى موج کوتاه

قابلیاف:

هدف ترامپ تسلیم ایران از طریق

محاصره دریایی و اختلاف داخلی است

رئیس مجلس ششورای اسلامی باشاره به ورود دشمن به مرحله جدیدی از تقابل، از برنامه ترامپ برای محاصره دریایی ودوقطبی‌سازی داخلی خبر داد. به گزارش ایسنا،محمدباقر قالیباف در پیام صوتی خطاب به مردم ایران تاکید کرد که دشمن با هدف فروپاشی از درون، فشار اقتصادی و اختلافات سیاسی راهم‌زمان دنبال می‌کند.وی ادامه داد:دشمن از روز اول جنگ تحمیلی طرح‌های زیادی را پیاده کرده که ملت ایران یک به یک آن‌ها را نقش بر آب کردند؛دشمن روزاول دنبال این بود که با ترور رهبر انقلاب وفرماندهان نظامی، ظرف ۳ روز کار نظام را تمام کند؛اما شکست خورد.رئیس مجلس سر ادامه گفت:دشمن به فکر ونزوئلاسازی ایران افتاد اما باز هم شکست خورد، سپس سراغ این رفتند که از غرب کشور تجزیه‌طلبان را فعال کنند که به‌علت لطف دادوزحمات نیروهای نظامی واطلاعاتی شکست خوردند.

■ ■ ■

ترامپ:

محاصره دریایی ایران

«تأحدودی مؤثرتر از بمباران» است

رئیس جمهور امریکادروز یادعاى اینکه محاصره دریایی را «تأحدودی مؤثرتر از بمباران» می‌دانم، گفت: محاصره دریایی ایران را ادامه می‌دهیم. دونالد ترامپ، افزود: محاصره دریایی ایران راتازمانی که آنها با توافق موافقت کنند که به نگرانی‌های ایالات متحده درباره برنامه هسته‌ای خود پاسخ دهد، ادامه می‌دهیم.

■ ■ ■

سی‌ان‌ان:

میانجی‌گران پاکستان انتظار پیشنهاد تغییر یافته‌ای از سوی ایران دارند

سی‌ان‌ان نوشت:منابع نزدیک به روند میانجی‌گری گفتند که میانجی‌گران در پاکستان انتظار دارند در چندروز آینده پیشنهاد تغییر یافته‌ای از سوی ایران برای پایان دادن به جنگ دریافت کنند.سپس از آنکه دوناد ترامپ، رئیس‌جمهور امریکا اعلام کرد نسخه قبلی را نمی‌پذیرد. به گزارش «انتخاب» در ادامه گزارش سی‌ان‌ان آمده است:به گفته این منابع،عباس عراقی،وزیر خارجه ایران،سپس از سفر به روسیه قرار بود درروز سه‌شنبه به تهران بازگردد و پیش‌بینی می‌شود باتصمیم گبران مشورت کند. ترامپ اعلام کرده است نسخه‌های از پیشنهاد ایران که اخرا هفته‌ها ارائه شد را نمی‌پذیرد؛ پیشنهادی که خواستار پایان اولیه جنگ و سپس حل مسائل دشوارتر م مرتبط با برنامه هسته‌ای ایران در مرحله بعد بود.

■ ■ ■

خضریان خبر داد:

عبور ۵۲ کشتی ایرانی

از نمایش مضحک ترامپ تنها در ۷۲ ساعت

عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس در واکنش به محاصره دریایی ایران، گفت: وقتی صحبت از نمایش مضحک ترامپ در خصوص ادعای محاصره دریایی می‌کنیم، طبق رصد ماهوارهای تنها در ۷۲ ساعت گذشته ۵۲ کشتی ایرانی که شامل ۳۱ نفتکش و ۲۱ کشتی باری بودند، از محاصره دریایی امریکای‌ها عبور کردند.علی خضریان، در گفتگویی تلویزیونی ادامه داد: ضمن اینکه ۳۰ ناشر که شامل ۶ نفتکش و ۵۵ کشتی باری بودند نیز از تنگه هرمز عبور کردند.

■ ■ ■

گروسی:

بیشتر اورانیوم با خلوص بالای ایران

در اصفهان است

رئیس آژانس بین‌المللی انرژی اتمی گفت: احتمالاً بیش‌تر اورانیوم غنی‌شده با خلوص بالای ایران هنوز در مجتمع هسته‌ای اصفهان است که بمباران شد. رافائل گروسی ادامه داد: ما تصاویر ماهواره‌ای داریم که آثار آخرین حملات هوایی به ایران را نشان می‌دهد و به‌طور مداوم در حال دریافت اطلاعات هستیم. وی افزود: ما می‌خواهیم از تأسیسات هسته‌ای ایران در نظر و فرود، جایی که مواد هسته‌ای ذخیره می‌شوند،بازرسی کنیم.

■ ■ ■

انتقاد آقاهانی از تعطیلی صحن علنی مجلس

رئیس کمیسیون فرهنگی با انتقاد از تعطیلی صحن علنی مجلس، گفت: گذشته‌هاژ کمیسیون فرهنگی وسایر کمیسیون‌ها که فعالند، روسای کمیسیون‌ها و اعضای هیات رئیسه مجلس با مسئولان مختلف روزرو...جلساتی داشته‌اند اما ندری که به خودمان وارد است و همین‌جا خطاب به آقای قالیباف هم می‌گویم، این است که صحن علنی مجلس شورای اسلامی را راه ببنداز بد.به کوری چشم دشمنان، آنها هیچ کاری نمی‌توانند بکنند.به گزارش رنجبانو، بر ترضی آقاهانی، افزود: ما در جنگ دوازده روزه همین کار را کردیم. یعنی شاید یکی دو جلسه هم آنلاین و مجازی بر گزار شد اما اصلا صحن را تعطیل نکردیم.وی با بیان اینکه یکی از مزیت‌های کشور، اداره امور از روی اول جنگ و حضور مسئولان در میدان بوده است، ابراز امیدواری کرد: امیدوارم هفته آینده صحن علنی مجلس آغاز به کار کند.

■ ■ ■

تهدید بر جوردی به بستن

تنگه هاد المندب از طریق یمنی‌ها

نایب‌رئیس کمیسیون امنیت ملی مجلس شورای اسلامی گفت: «اهمیت باب‌العندب کمتر از تنگه هرمز نیست و یمنی‌ها منتظرند تا این تنگه را مسدود کنند و ضره دیگری به امریکا وارد کنند.» علاالدین بر جوردی، در گفتگویی تلویزیونی، افزود: «ما دست بالاتر را همچنان داریم ما هنوز بر گه‌های جدیدمان را رو نکرده‌ایم.» وی همچنین گفت: «حضور در مذاکرات بر اساس فرمان مقام‌معلم رهبری صورت گرفته است.»

■ ■ ■

سازمان ملل:

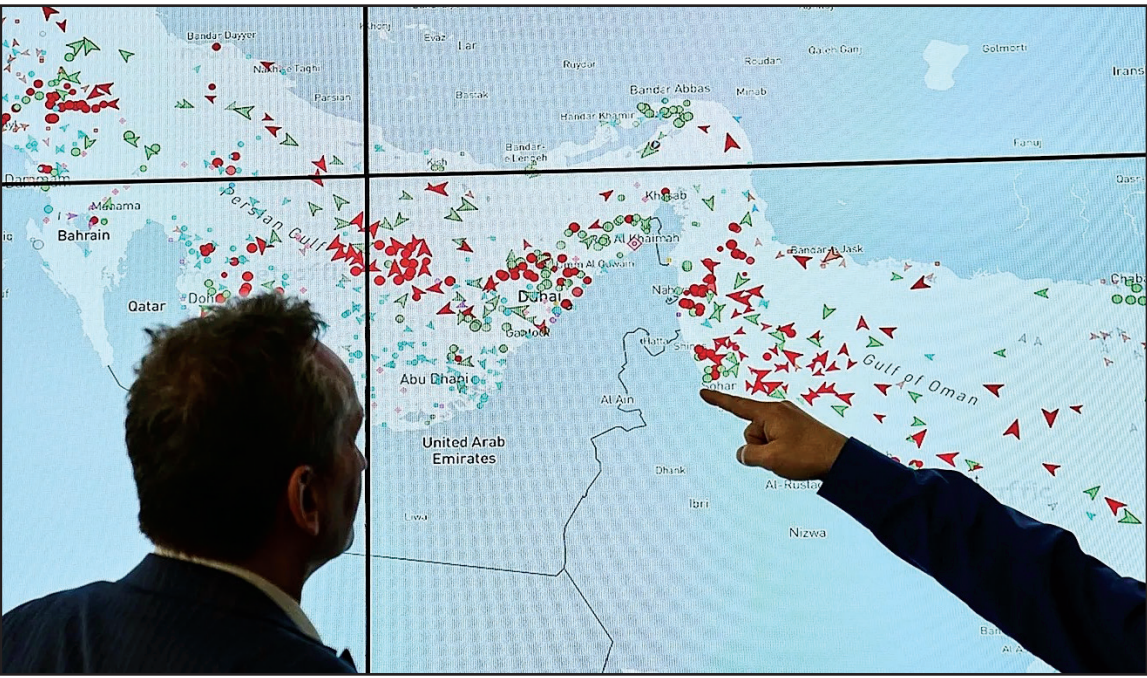
از آغاز جنگ دست کم ۲۱ نفر در ایران

اعدام شده‌اند

سازمان ملل روز چهارشنبه اعلام کرد که از زمان آغاز جنگ امریکا و اسرائیل با ایران حداقل ۲۱ نفر در ایران اعدام و بیش از چهار هزار نفر دستگیر شده‌اند. دفتر حقوق بشر سازمان ملل می‌گوید که از اواخر فوریه، «حداقل ۹ نفر در ارتباط با اعتراضات دام ۱۰ نفر به اتهام ضویت در گروه‌های مخالف و دو نفر به اتهام جاسوسی اعدام شدند». در بیانیه سازمان ملل همچنین آمده‌است: «۱۸ فوریه، تخمین زده می‌شود که بیش از چهار هزار نفر با اتهامات مربوط به امنیت ملی در ایران، دستگیر شده‌اند.»

از تهدید انسداد تا مدیریت عبور؛ بازی پیچیده ایران و آمریکا بر سر شاهراه انرژی ادامه دارد

«هرمز» در مه ابهام؛ نه کاملاً بسته، نه کاملاً باز

موقعیت و توان کنترل دریایی عمل می‌کند. در این چارچوب، آن چه اهمیت دارد، نه صرفاً بستن تنگه، بلکه توانایی مدیریت، محدودسازی و جهت‌دهی به تردد در آن است.

یکی از نکات کلیدی در اظهارات مقام‌های وزارت خارجه نیز دقیقاً همین است که ایران تأکید می‌کند اقداماتش در تنگه هرمز، نه در قالب انسداد کامل، بلکه در چارچوب «مدیریت عبور و مرور»، «معدلات را تغییر هنوز مهم‌ترین منبع قدرت است که تعریف می‌شود.

این تمایز، از نظر حقوقی و سیاسی اهمیت بالایی دارد، چرا که به ایران اجازه می‌دهد هم‌زمان دو پیام متفاوت ارسال کند. از یک‌سو، نشان دهد که قادر به اعمال فشار است؛ و از سوی دیگر، خود را در چارچوب قواعد بین‌المللی معرفی کند. در واقع، هرمز به ابزاری تبدیل شده که هم‌زمان بازدارنده، تهدیدکننده و قابل دفاع در عرصه حقوقی است.

کنترل هوشمند با انسداد پنهان؟

با این حال گویا واقعیت میدان به‌مراتب پیچیده‌تر از روایت‌های رسمی است، چنان‌که پرسشی که این روزها بارها مطرح می‌شود و حتی تحلیل‌گرانی مانند احمدزیدآبادی نیز به آن اشاره کرده‌اند این است «آیا تنگه واقعاً بسته شده، یا صرفاً کنترل می‌شود؟ و اساساً چه کسی آن را بسته است؟»

این ابهام، تصادفی نیست. در جنگ‌های مدرن، به‌ویژه در سطح ژئوپلیتیک، «ابهام» خود به یک ابزار تبدیل شده است. وقتی مشخص نباشد که وضعیت دقیق یک گذرگاه حیاتی چیست، چند پیامد مهم ایجاد می‌شود.

اول، این که بازارهای جهانی در حالت اضطراب باقی می‌ماند؛ وضعیتیی که به افزایش قیمت‌ها و فشار بر اقتصاد جهانی می‌انجامد. دوم، طرف مقابل در محاسبات خود دچار تردید می‌شود و نمی‌تواند با قطعیت تصمیم بگیرد و سوم، فضای دیپلماسی باز می‌ماند، زیرا هیچ‌یک از طرفین به‌طور رسمی مسئول اقدام‌ها شناخته نمی‌شوند. به همین دلیل است که در وضعیت کنونی، تنگه هرمز نه کاملاً بسته است و نه کاملاً باز؛ بلکه در وضعیتی بینابینی قرار دارد و دقیقاً همین وضعیت، بیشترین کارکرد را برای آن ایجاد کرده است.

گزارش

حکایت نمایندگان دونبش؛

۲۵ نماینده هم منتقد مذاکره هستند و هم حامی!

از زمان آغاز مذاکرات ایران و آمریکا نمایندگان مجلس هم سعی دارند که خود را در میانه مذاکرات تعریف کنند؛ از اظهارات گاه و بی‌گاه برخی از آنها گرفته تا انتشار نامه‌ها و بیانیه‌های گوناگون، بخشی از اقدامات آنها به شمار می‌رود. به گزارش خبرآنلاین؛ در جدیدترین اقدام، خبرگزاری رسمی مجلس، «خانه ملت» اقدام به انتشار نامه‌ای کرده که در آن از مذاکرات و تیم مذاکره‌کننده ایرانی به ریاست محمدباقر قالیباف حمایت محکمی کرده است. البته دور از ذهن هم نیست که عده‌ای از نمایندگان که حامی قالیباف هستند چنین نامه‌ای منتشر کنند.

تقسیم‌بندی نمایندگان مجلس در مورد مذاکرات با آمریکا، همان تقسیم‌بندی مرسوم در صحن است؛ نمایندگان حامی قالیباف در کنار مستقلین که از اعتدالیون و اصلاح‌طلبان تشکیل شده، قرار گرفته‌اند و حامی مذاکرات هستند. در طرف مقابل

■ ■ ■

پژمانفر:

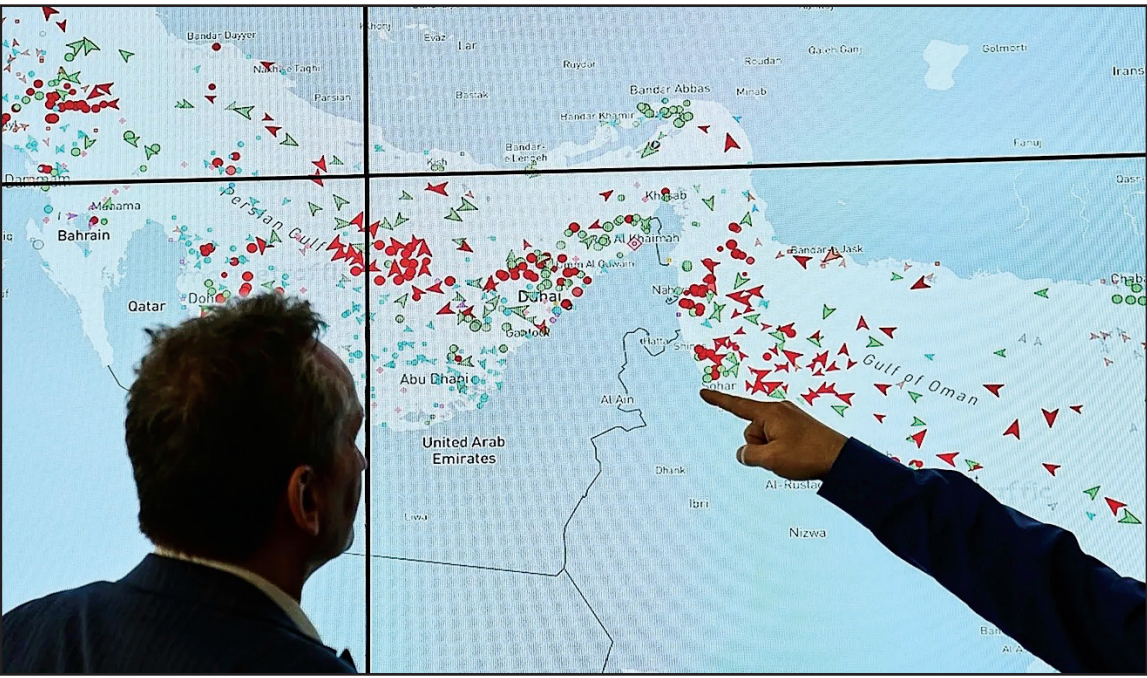
نمی‌توانیم وضعیت «نه جنگ، نه صلح» را ادامه دهیم

رئیس کمیسیون اصل نود مجلس، گفت: نمی‌توانیم وضعیت «نه جنگ، نه صلح» را ادامه دهیم. ما باید جنگی وجود داشته باشد که ما اصلاً تمایلی به آن نداریم، با اینکه محاصره دریایی و سایر تهدیدات دشمن به پایان برسد.

به گزارش مهر، نصرالله پژمانفر در گفتگویی، در خصوص محاصره دریایی ایران توسط آمریکا، تأکید کرد که ایران باید در برابر این تهدیدات موضعی قوی اتخاذ کرده و اجازه ندهد که کشور در شرایط فشار و تهدید باقی بماند. وی در برابر این تهدیدات موضعی قوی اتخاذ کرده و اجازه ندهد که در شرایط فشار و تهدید باقی بماند. او ادامه داد: دشمن این روزها به محاصره دریایی ایران روی آورده است. هدف آنان از این اقدام، حفظ تهدید به‌طور دائمی بر

از تهدید انسداد تا مدیریت عبور؛ بازی پیچیده ایران و آمریکا بر سر شاهراه انرژی ادامه دارد

«هرمز» در مه ابهام؛ نه کاملاً بسته، نه کاملاً باز

موقعیت و توان کنترل دریایی عمل می‌کند. در این چارچوب، آن چه اهمیت دارد، نه صرفاً بستن تنگه، بلکه توانایی مدیریت، محدودسازی و جهت‌دهی به تردد در آن است.

جنگی که قیمت جغرافیا را بالا برد

همچنین جنگ اخیر، یک واقعیت قدیمی را دوباره زنده کرد و نشان داد که در برخی نقاط

جهان، جغرافیا هنوز مهم‌ترین منبع قدرت است.

تنگه هرمز نمونه بارز این واقعیت شد. در جهانی که فناوری‌های پیشرفته، تسلیحات و ورود و جنگ‌های سایبری نقش تعیین‌کننده دارند، یک گذرگاهباریک دریایی همچنان می‌تواند معادلات را تغییر دهد. دلیل آن روشن است که اقتصاد جهانی هنوز به انرژی وابسته است و انرژی همچنان از مسیرهایی مشخص عبور می‌کند.

در این میان، کنترل چنین مسیری حتی به‌صورت نسبی می‌تواند به کشوری مانند ایران این امکان را بدهد که فراتر از وزن اقتصادی خود، در معادلات جهانی اثرگذار باشد. به بیان دیگر، هرمز به ابزاری تبدیل شده که شکاف میان قدرت اقتصادی و قدرت ژئوپلیتیک را پر می‌کند.

اهرم مذاکره در برابر تحریم و جنگ

یکی از مهم‌ترین پیامدهای این تحول، انتقال تنگه هرمز از حوزه نظامی به میز مذاکره است. در جریان گفت‌وگوهای غیرمستقیم میان ایران و آمریکا که با میانجی‌گری پاکستان در اسلام‌آباد شکل گرفت، مسأله هرمز به‌عنوان یکی از محورهای اصلی مطرح شد.

در این چارچوب، هر دو طرف تلاش کردند؛ این گذرگاه به‌عنوان اهرم استفاده کنند. آمریکا بر باز بودن مسیر انرژی و ثبات بازار تأکید داشت، در حالی که ایران، موضوعاتی مانند لغو تحریم‌ها، تضمین‌های امنیتی و حتی بهره‌برداری اقتصادی

منطقه حفظ کنند. آمریکا، به‌عنوان بازیگری که سال‌ها امنیت این مسیر را تضمین می‌کرد، اکنون با وضعیتی مواجه است که در آن، کنترل کامل این گذرگاه دیگر به‌یاد نمی‌آید. این تغییر، نه تنها یک چالش نظامی، بلکه یک چالش حیثیتی و سیاسی نیز محسوب می‌شود. در چنین شرایطی، تنگه هرمز به نقطه‌ای تبدیل شده که در آن، قدرت‌های منطقه‌ای و جهانی به‌طور هم‌زمان با یکدیگر تلاقی پیدا می‌کنند؛ نقطه‌ای که هر حرکت در آن، پیامدهای فراتر از جغرافیای محدودش دارد.

کنترل به‌جای انسداد؛

استراتژی کم‌هرزبنه‌تر

یکی از مهم‌ترین درس‌های جنگ اخیر، این بود که بستن کامل تنگه هرمز، اگر چه در ظاهر قدرتمند به نظر می‌رسد، اما در عمل پرهزینه و پریسک‌است.

چنین اقدامی می‌تواند واکنش شدید نظامی به دنبال داشته باشد. اقتصاد جهانی را وارد بحران کند و حتی به منافع خود ایران نیز آسیب بزند. در مقابل، آن چه در عمل شکل گرفته، نوعی استراتژی «کنترل بدون انسداد» است. در این استراتژی، ایران تلاش می‌کند بدون آن که مسیر را به‌طور کامل ببندد، بر نحوه عبور، سرعت تردد و شرایط امنیتی آن اثر بگذارد. این رویکرد چند مزیت مهم دارد و باز از یک‌سوفشار لازم بر طرف مقابل را حفظ می‌کند؛ و از سوی دیگر، از تشدید بی‌رویه تنش جلوگیری می‌کند؛ و در نهایت، امکان استفاده از این وضعیت در مذاکرات را فراهم می‌آورد.

به همین دلیل است که بسیاری از تحلیل‌گران معتقدند تنگه هرمز در شرایط کنونی، بیش از آنکه یک «سلاح سخت» باشد، یک ابزار هوشمند ژئوپلیتیک است.

آینده هرمز؛ بازگشت یا نظم جدید؟

پرسش مهمی که اکنون مطرح می‌شود، این است که آیا تنگه هرمز به وضعیت پیش از جنگ باز خواهد گشت یا وارد یک نظم جدید شده است؟ پاسخ به این پرسش، به عوامل متعددی بستگی دارد؛ از جمله نتیجه مذاکرات، میزان تنش میان ایران و آمریکا، و همچنین تحولات منطقه‌ای. اما آن چه تقریباً قطعی به نظر می‌رسد، این است که حتی اگر تنگه به‌طور کامل باز شود، نگاه به آن دیگر مانند گذشته نخواهد بود. کشورها اکنون بیش از هر زمان دیگری از وابستگی خود به این گذرگاه آگاه شده‌اند. چنان‌که بازارها حساس‌تر شده‌اند و بازیگران منطقه‌ای و جهانی، این واقعیت را پذیرفته‌اند که هرمز می‌تواند در هر لحظه به یک عامل تعیین‌کننده تبدیل شود. به بیان دیگر، حتی در صورت بازگشت ظاهری به وضعیت عادی، تنگه هرمز وارد مره‌حله‌ای شده که می‌توان آن را «سیاسی شدن دائمی» نامید.

تنگه‌ای که سر نوشت جنگ را لمس می‌کند
در نهایت، تنگه هرمز را نمی‌توان صرفاً یک گذرگاه جغرافیایی دانست. آن چه در ماه‌های اخیر رخ داده، نشان می‌دهد که این تنگه به نقطه‌ای تبدیل شده که در آن، اقتصاد، سیاست، امنیت و دیپلماسی به‌طور هم‌زمان به هم گره می‌خورند.

هرمز امروز نه فقط محل عبور نفت، بلکه محل عبور تصمیم‌ها، تهدیدها و امتیازهاست. جایی که در آن، یک تصمیم کوچک می‌تواند پیامدهای بزرگ به دنبال داشته باشد. شاید به همین دلیل است که پاسخ به پرسش ابتدایی (باز بودن یا بسته بودن تنگه) چندان اهمیت ندارد. آنچه اهمیت دارد، این است که هرمز دیگر هرگز آن تنگه «بدیهی» گذشته نیست. اکنون، این گذرگاه باریک، به یکی از مهم‌ترین صحنه‌های بازی قدرت در جهان تبدیل شده است؛ صحنه‌ای که در آن، سر نوشت جنگ‌ها نه فقط در میدان‌های نبرد، بلکه در مسیر عبور کشتی‌ها نیز رقم می‌خورد.

تجدید نظر در دور دوم مذاکرات شده بودند که البته همین هم شد. در آنجام ۴۲ نماینده دیده می‌شود.

در این میان مشخص نیست چطور می‌شود نماینده‌ای هم بیانیه انتقاد از مذاکرات را امضا کرده باشد هم بیانیه حمایت از مذاکرات را!
تا تطبیق اسامی امضاکنندگان دو نامه، مشخص شد امضای ۲۶ تن از نمایندگان پای هر دوی آنها موجود است؛ البته حسین مصصامی نماینده تهران در توییتی نوشته که نامه موسوم به ۲۶۱ امضای ا رضا نکرده و خواستار حذف نامش از پای آن نامه شده

گفت و گو

کنند و بگویند ما دستاوردی داشته‌ایم. در این وضعیت، ما باید محکم بایستیم و به تهدیدهایی که س‌وی آنها برای کشور ما

ایجاد می‌شود، پاسخ قاطع دهیم.

نماینده مشهد در مجلس شورای اسلامی اظهار کرد:
تداوم شرایطی که شامل تعرض به کشورمان از طریق محاصره دریایی، تهدیدات مکرر علیه ایران و حملات به لبنان است، قابل قبول نیست. نباید آمریکا و دشمنان ما از یک سو به این اقدامات بپردازند و از سوی دیگر به دروغ پرچم سفید را بالا ببرند و اعلام کنند که ما اهل جنگ نیستیم.

رئیس کمیسیون اصل نود مجلس تأکید کرد:
در این شرایط، نباید در زمین آنها بازی کنیم و باید به آنها نشان دهیم که با سیاست «نه جنگ، نه صلح» و تهدیدات و فشارهایی که به کشور ما وارد می‌کنند، همراهی نخواهیم کرد.

پژمانفر تصریح کرد:
در خصوص محاصره دریایی نیز باید موضعی قاطع اتخاذ کنیم و به آنها نشان دهیم که کشور مادر

برابر تهدیدات خارجی ایستادگی می‌کند، از حقوق خود دفاع می‌نماید و شرایط کشورمان را در فضای معطل نگه نمی‌دارد. بنابراین، در مقابل این تهدیدات باید واکنش مناسبی نشان دهیم و هرگز اجازه نخواهیم داد که شرایط کشورمان در فضای تهدید و فشار بماند.